SLIVOŇ TŘEŠŇOVÁ

Prunus cerasifera

třída: vyšší dvouděložné; **řád:** růžotvaré; **čeleď:** růžovité; **rod:** slivoň;
druh: slivoň třešňová (myrobalán třešňový) ; **lidové názvy:** myrabolán, slivoň myrobalán, slíva třešňová, slivoň třešňovitá, švestka myrobalán, mirabelky, špendlíky, srálky

POPIS:

Myrobalán je velmi proměnlivá dřevina. Obvykle je to statný keř nebo strom 4 – 8 m vysoký, s hustou vejcovitou korunou a s podélně rozpukanou, černavou borkou.

Listy má vejčité, eliptické až obvejčité, 3 – 7 cm dlouhé, na bázi jsou klínovité a na vrcholu špičaté až tupě špičaté. Na okraji jsou listy jemně tupě pilovité, na líci tmavozelené, slabě lesklé, lysé, na rubu světle zelené, většinou jen podle střední žilky nápadně chlupaté. Řapík je dlouhý 1 – 2 cm.

Letorosty má zelené, později červenohnědé, lysé, kolcové trny se vyskytují zejména na výmladcích. Pupeny jsou drobné, vejcovité, červenohnědé.

Myrobalán je jedna z nejčasněji kvetoucích slivoní, kvete často už počátkem dubna, před rašením, nebo zároveň s rašením listů.

Květy má bílé, zřídka růžové, 1,5 – 2,0 cm v Ø, po 1(2), květní stopky 1 – 2 cm dlouhé, lysé.

Peckovice jsou kulovité až široce vejcovité, 1,5 – 3,0 cm v Ø, žluté, červené až modrofialové, slabě ojíněné, sladké, s nevýrazným švem. Pecka vejcovitá až elipsoidní, slabě zploštělá, špičatá, světle hnědá, hladká až slabě drsná, srostlá s dužninou.

ROZŠÍŘENÍ:

Původní domovinou myrobalánu je pravděpodobně Balkánský poloostrov, Malá Asie, Kavkaz, západní a střední Asie. Je však již od nepaměti pěstován jako ovocná dřevina, proto není snadné zjistit původní rozšíření.

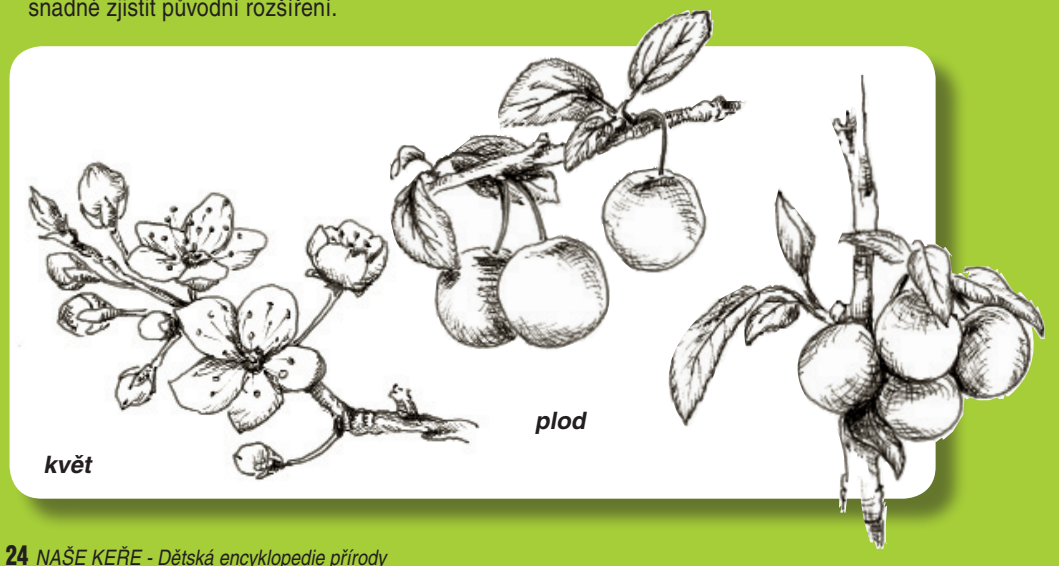

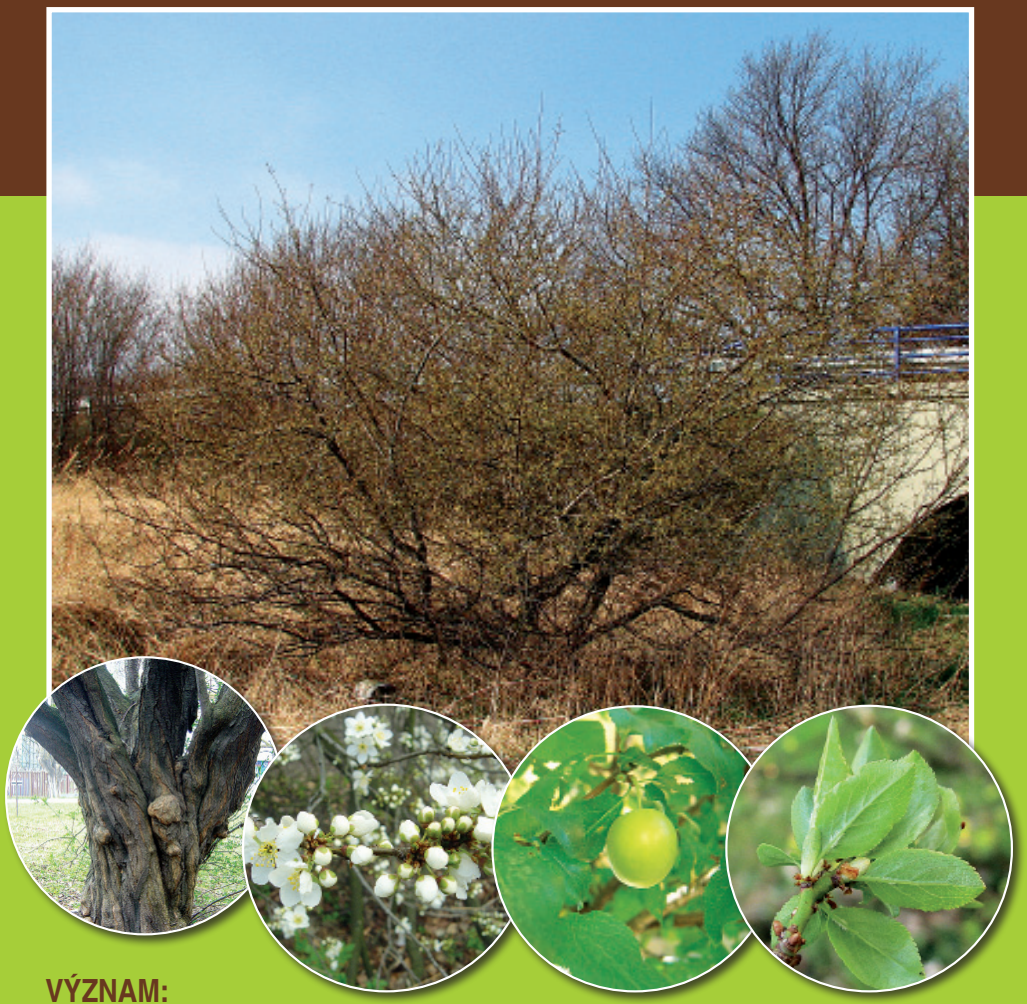

VÝZNAM:

Myrobalán byl odedávna využíván jako podnož pod pěstované druhy švestek, a protože má velkou kořenovou výmladnost, stává se obvyklým a hojným keřem okolo cest, kde byly švestky vysazovány. Odtud jsou pak roznášena semena do okolí zvířaty a ptáky a v teplejších oblastech druh dále zplaňuje, na okrajích lesů, na mezích i na dalších světlých stanovištích vyrůstají i semenáče této nenáročné dřeviny. Proto je v současnosti hodnocen dokonce jako druh invazní.

I planě rostoucí keře poskytují chutné plody, které jsou vítaným ovocem do marmelád a kompotů, i když musíme počítat s tím, že jsou méně sladké než pěstované odrůdy slivoní. Dozrávají už na začátku prázdnin.

Myrobalán velmi dobře snáší seřezávání v koruně, a tak jej lze využít i jako zajímavý živý plot. V parcích a zahradách se pěstují pro okrasu také červenolisté a červenokvěté kultivary, kterým se nesprávně říká „nepravá sakura“. Nejznámější jsou: „Atropurpurea“ = P. pissardii Carr. (listy červenohnědé, později purpurové, květy slabě růžové), „Nigra“ (letorosty i listy tmavě hnědočervené, květy růžové), „Woodii“ (listy tmavě purpurové po celé léto, květy sytě růžové).